

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. VI. Iudæ vana pœnitentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

nequaquam moriemini, sed vivetis. *Redite pravatores ad cor.* Redite à tenebris ad lucem, ab errore ad Veritatem, à peccato ad Gratiã, à morte ad Vitã, à vestris miseriis ad meam Misericordiam: Redite, redite: ecce aperti sunt oculi, ut vos clementer aspiciant; promptæ manus, ut redeuntes excipiant, extensa brachia, ut vos amplectantur, demissa labia, ut vos osculer. *Redite*, antequam sol occumbat supra malitiam vestram; antequam veniat nox, qua nemo potest operari; antequam expiret tempus miserendi, Redimus, redimus jam nunc hac hora, & momento ad te, quia nulla est securitas extra te, nulla voluptas sine te, nulla felicitas nisi in te. Relinquimus omnia propter te, quia non est in mundo qui non consoletur, non est usq; ad unum, præter te. Hodie vocem Misericordiæ tuæ audiemus, clamantis ad nos, *Redite*, ne audiamus vocẽ Justitiæ tuæ, terribilem fulminantis, *ite maledicti*, sed potius vocem illam optabilem, *Venite Benedicti Patris mei*.

Matt. 25.
34.

§. VI.

Juda vana pœnitentia.

ADhuc in genis Petri calidæ stillabant lacrymæ, cum ecce nova Christo crescit seges lachrymandi. Vix cœperat, qui ceciderat, stare Apostolus, cum alius ita cecidit, ut fuerit collisus, Christo non supponente manum; quia pedes ejus veloces ad effundendum sanguinem innocentem, eam fugiebant. Judas hic est: Judas in Christi schola discipulus, in domo contubernalis, in familia œconomus, ad mensam socius, in itineribus comes, cum verba vitæ loqueretur auditor; cum signa faceret, spectator. Hic Magistro divendito, cui tantum debebat, quantum homo

homo Deo prope potest debere; præcedens crimen proditionis novo cumulavit scelere desperationis. Redire debuerat miser, unde abierat ad Jesum, hoc est, Misericordiæ sinum; sed diabolus, qui jam intraverat in cor Judæ, ut perderet Judam, duxit illum ad perditos Judæos. Itaq; *Judas pœnitentiâ ductus, retulit triginta argenteos Principibus Sacerdotum, & Senioribus, dicens: Peccavi.*

Noverat Judas Christum, & noctu à Caipha, & mane à Concilio damnatum, traditumq; Pilato tanquam brachio sæculari: tunc ratus actum esse de sua vita, cum ille, à quo vitam acceperat, reus esset mortis, qui fuerat seductus avaritiâ, ductus est pœnitentiâ. Neq; ut putabat ipse, nimis serò, modo satis serò; sed infelix fuit: neq; enim pœnitentiâ cum revocavit ad Dominum; sed, quia vana erat, traxit ad laqueum. Mordente, & pungente, & vellicante eum conscientia, currit ad illos, qui non possunt succurrere; ad Principes Sacerdotum, *dicens: Peccavi.* Peccavi: hæc formula est pœnitentis, & confitentis. Quod confiteris laudo: sed illi confitere, qui habet potestatem ligandi atq; solvendi. Illi, quibus tu confiteris, habent potestatem, sed ligandi ad mortem, non solvendi ad vitam. Si clausum tibi existimes cœlum, illi non aperient, quia illis ut aperiant, non sunt traditæ claves regni cœlorum: si ligatus es, illi te non solvent, neq; à peccato absolvent: si lubet confiteri, confitere Sacerdoti. Ecce Sacerdos magnus, Quod dicis: *Peccavi*, probo: sed illi hoc dicas, qui potest confitenti peccata tollere. Ecce, qui tollit peccata mundi. Dices fors: Hominem non habeo, qui peccata dimittat? Ecce homo, ex cujus ore toties audivisti: *Remittuntur tibi peccata tua.* Plurimis te præsentem remisit, cur te illius clem-

Matt. 9. 2

tia non cōmittis? Potest hominis malitia certare
 cum Dei clementia, sed nunquam vincere. Petro
 pœnitenda remisit, ferè antequam pœniteret :
 cur tibi non remittet, postquam pœnitueris? Si
 angant te tua peccata, accede ad Jesum: *Ille pecca-*
tores recipit. Prosternere ad ejus pedes: illic mulier
 in civitate peccatrix dum abluit ejus pedes, eluit
 suas sordes. Si leprosus es, audies ab illo, per què
leprosi mundantur. Mundare, & confestim munda-
 bitur lepra tua. Si cæcus es, per illum *cæci videntur*:
audies, Respice, & confestim videbis. Si æger es,
 ipse est Medicus, de quo virtus exhibat, sanabitte.
 Si errasti, Jesus est via: si mortuus es, Jesus est vi-
 ta. Sed terrebat Judam seu pudor, seu timor, seu
 dolor. Cum tamen angustia ei essent undiq; ne
 quidem ausus retinere argenteos, quibus illum,
 qui est *super millia auri, & argenti,* vendiderat, re-
 tulit illos, dicens: *Peccavi.* Sed qui seriò peccave-
 rat, non seriò pœnitens se peccasse, incidit in
 manus Dei Justitiæ, qui fugiebat à sinu ejus mi-
 sericordiæ. Non sic impii, ut impiissimus Judas,
 non sic: nolite timere vos: non audiatur ex ore
 vestro, illud desperantis Caini: *Major est iniquitas*
mea, quam ut veniam merear. Audivistis paulò ante
 clamantem ad omnes, & exclamantem ad singu-
 los Misericordiam: *Redite, redite pravaricatores ad*
cor. Quid, inquires, faciam ubi rediero? Imitare
 Evangelicum illum debitorem, qui debebat suo
 Regi centum millia talentorum: debitum pro-
 lus immane. Quid is egit, ut debitum remittere-
 tur? *Procidens servus ille orabat eum, dicens: Patientiam*
habe in me, & omnia reddam tibi quid deinde? *Miseri-*
tus autem Dominus servi illius, dimisit eum, & debitum
dimisit ei. Hic servus non remitti, sed differri dū-
 taxat debitum rogabat. Dominus autem atq; in
 eo

Luc. 19. 2

Luc. 7. 22

Mat. 8. 3.

Luc. 18.

42.

Ps. 118.

72.

Gen. 4. 13

Matt. 18.

26.

Miseri-
cordia
Dei

eo Christus ait: *Omne debitum dimisi tibi*. Cur hoc? *prom-*
Quia rogasti me. Non quia triduo in aqua, & pane *pta ad*
 inedia[m] sustinuisti: nō quia nocturnis te macera- *remit-*
 sti vigiliis: non quia peregrinando te fatigasti: nō *tenda*
 quia pluribus annis cetoso amictu, & flagellis in *peccata*
 corpus animadvertisti: non quia in eremum, &
 solitudinem secessisti: sed *quoniam rogasti me*. Eodē
 momento quo tu percutis pectus, comouentur
 ei omnia viscera; simul & rogas, & impetras: ubi
 stillat ex oculis vel una lachrymula, statim accur-
 rit Misericordia, ubi prodiit ex ore tuo illa vocula,
 Peccavi, statim audis ex ore illius: *Remittuntur tibi*
peccata tua. hoc est quod innuit D. Cyprianus: *Nec* *Luc. 7. 48*
quantitas criminis, nec breuitas temporis, nec vita enor- *Serm. de*
mitas, nec hora extremitas excludit à venia: sed in am- *Coen.*
plissimos sinus suos mater Charitas revertentes suscipit *Dom.*
prodigos. Ecce hic in ara conspicuū Patrē tot pro-
 digorum, quot peccatorum. Conteratur cor, &
 loquatur os illud, non Judæ desperantis: *Peccavi,*
tradens sanguinem iustum: sed illud Regis Judæ pœ- *Psal. 50.*
 nitentis: *Tibi soli peccavi*. *Tibi soli*, cui soli debetur
 omnis honor & gloria. *Tibi soli*, qui est solus Deus,
 quia non est alius præter te. *Tibi soli* cui soli debeo
 omne bonum quod accepi hæcenus, & quod ac-
 ceptur⁹ sum deinceps. *Tibi peccavi*, post tot in me
 collata beneficia, munera, favores, gratias. *Tibi*
peccavi, cui debuissem parere ut Domino, servire
 ut Regi, diligere ut patrem, venerari ut Deum.
 Sed licet accuset me os meum, & compellat me
 dicere: *Tibi soli peccavi*, tamen cogit me quoq; di-
 cere tua Clementia: *In te Domine speravi: & quia* *Pf. 30. 2.*
sper non confundit, non confundar in æternum. *Rom. 55.*

§. VII.

Sacerdotum ad Iudam responsum.

Quam non vanè dixerit Sapiens in sacris suis
 adagiis,